

4. Negyedik jogalap: A 1306/2013/EU rendelet⁽²⁾ 52. cikke (2) bekezdésének, az 1290/2005 rendelet⁽³⁾ 31. cikke (2) bekezdésének és az arányosság elvének megsértése, mivel a Bizottság a 10 %-os átalánykiigazítás révén a kiválasztási szempontokkal összefüggő esetleges jogsértés módját és mindenestre csekély hatását nem megfelelően értékelte, valamint figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy az Unió valóban nem szenvedett pénzügyi kárt, és nem áll fenn a kár bekövetkezésének tényleges veszélye sem.

(¹) Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendelet (HL L 277., 1. o.).

(²) A közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 347, 549. o.)

(³) A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendelet (HL L 209., 1. o.).

2016. január 25-én benyújtott kereset – Cseh Köztársaság kontra Bizottság

(T-32/16. sz. ügy)

(2016/C 098/73)

Az eljárás nyelve: cseh

Felek

Felperes: Cseh Köztársaság (képviselők: M. Smolek és J. Vlácil meghatalmazottak)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2015. november 13-i 2015/2098/EU bizottsági végrehajtási határozatot, amennyiben az kizárja a Cseh Köztársaság részéről felmerült 584 299,25 euró összegű kiadást; és
- az Európai Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról szóló, 2013. december 17-i 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 52. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalap.
 - A Bizottság úgy határozott, hogy a kiadásokat kizárja az uniós finanszírozásból, jóllehet sem az uniós jogot, sem pedig a nemzeti jogot nem sértették meg. A Bizottság ugyanis tévesen állapította meg, hogy az alacsonyabb felső korhatár előrehozott nyugdíjra nyújtott támogatás esetében való alkalmazása az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendelet 19. cikke értelmében megköveteli a vidékfejlesztési program módosítását.
2. Amennyiben a Törvényszék nem adna helyt az első jogalapnak, a felperes egy második jogalapot terjeszt elő, amely az 1306/2013 rendelet 52. cikke (2) bekezdésének megsértésén alapul.

- Még ha az alacsonyabb felső korhatár előrehozott nyugdíjra nyújtott támogatás esetében való alkalmazása a vidékfejlesztési program módosítása nélkül sérti is az 1698/2005 rendeletet (jóllehet nem így van), a Bizottság tévesen értékelte a jogsértés súlyát és az unió által elszenvedett kárt. Ugyanis az esetleges jogsértés minimális súllyal bír, és semmilyen kár nem érte az Uniót.

2016. február 2-án benyújtott kereset – Sigma Orionis kontra REA

(T-47/16. sz. ügy)

(2016/C 098/74)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Sigma Orionis SA (Valbonne, Franciaország) (képviselők: S. Orlandi és T. Martin ügyvédek)

Alperes: Kutatási végrehajtó ügynökség (REA)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

Állapítsa meg és határozzon úgy, hogy:

- a REA megsértette a H2020 támogatási szerződésből eredő szerződéses kötelezettségeit azáltal, hogy az OLAF jogellenesen elkészített jelentése alapján felfüggesztett a felperesnek járó minden kifizetést,
- másodlagosan rendelje el szakértő kirendelését a felperesnek a vitatott támogatási szerződés alapján vitathatatlanul járó összegek meghatározása céljából.

Ebből következően az alperest:

- kötelezze a H2020 támogatási szerződés címén járó összegek, vagyis 425 406,25 euró megfizetésére, a 21.11.1. cikknek megfelelően az összeg lejáratától kezdődően az Európai Központi Bank (EKB) által a fő refinanszírozási műveletekre alkalmazott kamat 3,5 százalékponttal növelt mértékével számolt kamattal együtt,
- kötelezze a felperest ért további károk megtérítésére, amelyek összegét a felperes jelenleg 1 500 000 euróra becsüli, de az eljárás során emelkedhet vagy csökkenhet,
- kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap arra vonatkozik, hogy a Kutatási végrehajtó ügynökség (REA) nem támaszkodhat jogellenesen beszerzett bizonyítékok alapján elkészített jelentésre annak érdekében, hogy igazolja a felperesnek járó kifizetések felfüggesztését, mégpedig teljes egészükben. A felperes e tekintetben azt állítja, hogy mivel a REA jogellenesen beszerzett bizonyítékokra támaszkodott, mind a kifizetések felfüggesztése, mind a támogatási szerződések megszüntetése jogellenes.